

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 36 K, za pol leta 18 K, za četrt leta 9 K, za en mesec 3 K. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam poji, plača za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 3 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaka poština. Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Volilna reforma pred parlamentom.

Na Dunaju, 7. marca.

Danes je napočil za Avstrijo velepomenljiv, zgodovinski važen dan: v parlamentu se je pričela debata o volilni reformi. Nenavadno živahno življenje valovi danes pred parlamentom. Pred zbornico in na Ringu stoje silne gručice ljudi, ki živahno gestikulirajo in razpravljajo o šansah parlamentu predloženega vladnega načrta o volilni reformi. Ljudje prihajajo in odhajajo; ponajveč so to delavci in dijaki; semtertja se zasliši zamolkeli klic: „Živela splošna in enaka volilna pravica!“

Pred parlamentom valovi življenje, v zbornici pa vlada mir in jo napolnjuje težko ozračje, kakor pred bližajočo se nevihto. Poslancev je razmeroma malo v zbornici, nič dosti več, kakor navadno. Razprava o zakonu glede avskultantov se bliža svojemu koncu. Zbornica sledi z apatično brezbriznostjo izvajanjem generalnih govornikov in ko pride do glasovanja, votirajo poslanci za zakon mehanično brez pravega zanimanja. Ob eni popoldne je predsednik grof Vetter naznanil, da je zakon o avskultantih sprejet in da prične zbornica z razpravo vladnega zakonskega načrta o volilni reformi. Na prvi galeriji, ki je natlačena polna občinstva, je nastal za hip neznan sum in nemir, v zbornici sami je pa bilo vse mirno, le s socialnodemokratskih klopi se je čulo komaj slišno ploskanje, ki ga je pa skoro udušila splošna veselost, ko je predsednik grof Vetter patetično enunciral, da daje besedo ministrskemu predsedniku baronu Gautschu, da si je vsa zbornica vedela, da ima o volilni reformi prvi govoriti minister notranjih zadev Bylandt-Rheidt. Smehljaje je popravi grof Vetter svojo pomoto in oddal glas ministru Bylandtu, ki je jel govoriti med splošno napetostjo in pozornostjo vse zbornice.

Vlada je predložila zbornici, je rekel govornik, zakonski načrt volilne

reforme, ki je zgrajena na principu splošne volilne pravice. Ko se je vlada odločila za to predlogo, si je bila v svesti, da ji bode treba premagati velike težkote in razorožiti marsikaterega nasprotnika, ako bo hotela izvesti napovedano volilno reformo.

Toda vseh teh težkoč se ni ustrašila, ker ve, da se samo z volilno reformo, slonečo na splošni volilni pravici, da do ozdravit žalostne parlamentarne razmere v Avstriji.

Proti principu splošne in direktne volilne pravice ni v bistvu nobena stranka. Največ nasprotja je izzvala razdelitev mandatov in sestava volilnih okrajev. Ako bi se pa razdelili mandati po najenostavnejšem principu po številu prebivalstva, bi to izzvalo še hušji odpor pri strankah. (Čehi kličejo: Pri nemških strankah!) Vlada se je torej morala pri sestavi volilne reforme ravnati po načelu, da se čim najmanj dotakne posestnega stanja nacionalnih strank in nacionalne strukture sedanje zbornice. Vlada se je ravnala po tem principu, ker je le-ta za nacionalno državo docela pravičen. (Hrupni govori s strani čeških radikalcev.) Vlada je hotela izvesti še nadaljni princip: namreč fiksiranje narodnega posestnega stanja posamičnih narodnosti. To je skušala doseči na ta način, da je v prvi vrsti združila narodno enotne sodnijske okraje v posebna volilna okrožja. Kjer to ni bilo mogoče, so se občine iste narodnosti združile v en volilni okraj, kjer pa tudi to ni bilo izvedljivo, so se volilni okraji sestavili po principih, ki so se zdeli vladi najbolj praktični. Pri tem se seveda ni moglo povsodi ozirati na narodne manjšine. Posestno stanje nacionalnih strank bo v bodoče slovelo na številu narodnih volilcev in bo ostalo neodvisno od kompromisov in raznih slučajev. Minister je na to razpravljalo o razdelitvi mandatov in konstatoval, da se je vlada ravnala zlasti v raznojezičnih deželah zgolj po načelu pravičnosti. (Živahni govori.) Vlada je uvaževala tako davčno silo, kakor število prebivalstva. Ako bodo pa stranke v tem oziru pred-

lagale kakšno izboljšanje, se vlada temu ne bo protivila. Na drugi strani se je moralo zvišati število mandatov. (Nemci ironično kličejo: moralo?) Vlada je morala najbolj upoštevati princip, da se narodnosti ločijo v volilnih okrajih tako, da so najbolj zavarovane narodne manjšine. Čim se je vlada držala tega načela, je tudi morala razdeliti mandate tako, kakor jih je. Sprememba števila mandatov torej nima tistega političnega pomena, ki se ji navadno pripisuje. Minister je nato razpravljalo o določbi, da mora vsak volilec najmanj eno leto stanovati v kaki občini, ako hoče imeti volilno pravico. Ta določba, je rekel govornik, se je morala sprejeti v predlogo iz volilnotehničnih ozirov, da se s tem omogoči čim najpopolnejša sestava volilnih imenikov. (Posl. Fresl kliče: Mobilizacijo lahko izvedete tekom 24 ur, za sestavo volilnih imenikov pa rabite celo leto. V imenu delavstvu protestujem proti temu.) Končuje svoj govor, je minister izrazil svoje prepričanje, da je vladna zakonska predloga določena, da uvede tako volilno pravico, ki bo postavila avstrijski parlament na širšo in varnejšo podlago. Vlada se je odločila, da odpravi dosedanje volilno pravico, ki ne odgovarja več zahtevam sedanosti. Prepričan sem, je končal govornik, da zastopa vlada pravično stvar, ako da vsem, ki nosijo skupno vsa državna bremena, tudi enake pravice.

Ko je minister končal, so mu navdušeno ploskali samo socialnodemokratje in kranjski klerikalci, Vsenemec Stein je pa s stentorskim glasom zaklical v zbornico: „Samo sleparstvo in ničesar drugega!“

Za ministrom Bylandtom je dobil kot prvi protigovornik besedo dr. pl. Grabmayer. Grabmayer je znan kot dober, duhovit govornik, zato se je okrog njega zbral velik avditorij, ki je pazno poslušal njegova dokaj temperamentna izvajanja in njegove argumente, ki jih je navajal proti uvedbi take volilne reforme, kakršno predlaga vlada.

Grabmayer je govoril v izredno ostrem in razburjenem tonu, kakor dosedaj pri njem ni bila navada. Ljudski zastopnik, je rekel govornik, se mora braniti proti vsakemu pritisku in naj pride ta od zgoraj ali od spodaj. Ako se vlada, največja potencia v državi, postavi na čelo ljudskih mas, ako stopi vlada za popularne fraze v nenaravno koalicio s širokimi ljudskimi masami, potem morda ni pametno, ako hoče kdo temu nasprotovati. Toda strahopetno bi bilo, ako bi poslanec pri takem vprašanju ne izrazil odkrito in pošteno svojega mnenja in prepričanja. Govornik je nasprotnik volilne reforme, ki jo je predložila vlada, zavaruje se pa proti temu, da bi bil sovražnik vsake volilne reforme sploh, ali da bi ji bil nasproten zaradi tega, ker pripada skupini veleposestnikov, ki imajo po vladni volilni reformi izgubiti svoje zastopstvo.

Zagovornik in pristaš splošne in enake volilne pravice sem, je rekel govornik, ugovarjati pa moram proti temu, da bi se ta enakost izvedla na ta način, da bi se odvzele vse pravice veleposestvu, ki ima vsled svoje izredne važnosti za državo gotovo tudi pravico do primerne politične vpliva. Enaka volilna pravica je triumf demagogije, ki obljubljuje nedvornim masam sama nebesa. (Posl. Schuhmeier: Tudi mi hočemo enkrat priti v nebesa, vi ste že itak predolgo sedeli v njih.) Enaka volilna pravica bo neugodno vplivala na splošni nivo parlamenta, ker bo vzgojila radikalne razgrajace in breztalentne kričace. V raznojezični državi, kakor je Avstrija, kjer so pokrajine tako različne po kulturi in po gospodarskem razvoju, je skok od sedaj veljavne volilne pravice k splošni in enaki nele naveden, marveč naravnost nemogoč. Govornik je nasprotnik vladne volilne reforme v prvi vrsti radi tega, ker bi le-ta ustvarila slovansko-radikalno-socialnodemokratsko večino v parlamentu, zato bodo on in njegovi somišljeniki storili vse, da se od vlade predložena volilna reforma ne uzakoni. Za Grabmayerjem je govoril

nemški klerikalec dr. Schlegl, ki je zahteval ne enako, a splošno volilno pravico, pluralni volilni sistem in volilno dolžnost. Nato je dobil besedo štajerski slovenski poslanec prof. Robič, ki je v svojem govoru naglašal, da so Slovenci načeloma za volilno reformo, vendar pa niso zadovoljni z vladnim načrtom radi razdelitve volilnih okrajev na Štajerskem in Koroškem. Scherlingova volilna geometrija je samo senca proti temu, kakor so se sedaj sestavili in razdelili mandati na Spodnjem Štajerskem. Iz celjskega volilnega okrožja so se izločili vsi slovenski trgi, pritegnili pa vsi nemški kraji na Spodnjem Štajerskem, samo da se ta mandat zagotovi Nemcem in renegatom. Za 91.000 Slovencev na Koroškem so se volilni okraji tako zložili, da smejo Slovenci pod ugodnimi pogoji upati na en mandat, a še za tega se bodo morali boriti. Razdelitev volilnih okrajev na Koroškem je naravnost diabolčna, ker se je z njo raztrgalo slovensko jezikovno ozemlje. Robič je končal svoj govor z izjavo, da zahtevajo Slovenci, da se odstrani iz volilne reforme krivice, ki bi se prizadevale štajerskim in koroškim Slovincem, in da se bodo slovenski poslanci v odseku z vse odločnostjo borili za načelo, da se ima vsem narodom pri razdelitvi mandatov in sestavi volilnih okrajev meriti z isto tehtnico. Ko je Robič končal, so mu silno hladno ploskali kranjski klerikalni poslanci, kar se je splošno opazalo. Seja se je nato prekinila. Velika debata o volilni reformi se prične šele jutri.

Pred shodom zaupnikov narodnonapredne stranke.

III.

Že ime kaže, da morata narodnost in napredek biti glavna smotna stranke. Spričo naših razmer, z ozirom na to, da nimamo dovolj moči, da bi mogli na državo vplivati tako, kakor bi bilo potrebno, z ozirom na to, da si moramo vsako mrvico pravice šele

LISTEK.

Ljubljanski grad in slov. upodabljalna umetnost.

Jako zanimiv je projekt ljubljanskega gosp. župana glede preureditve Ljubljanskega gradu. Po tem načrtu bi se dvignila nad Ljubljano avstroslovenska akropola in nastali bi zavodi, ki bi Ljubljano napravili za središče splošno slovenske kulture v večjem in resničnejšem smislu, kot je sedaj. Pred vsem simpatičen pa je tisti del projekta, ki se nanaša strogo na upodabljalno umetnost. Slovenci imamo sedaj svojo plastično umetnost, ki sicer še nima polnoplemenskega znaka in čisto nacionalno-individualnega tona, o kateri pa smemo za gotovo upati, da se bo čimdalje bolj poglobljala ter se izkristalizirala. Velik umetniški fond se je kar nedomoma pojavil v zadnjih letih med nami, vstala je čisto nepričakovano umetniška produkcija, o kateri ni prej nihče slutil ničesar. To dejstvo je velikega kulturnega pomena ter dokazuje latentno silo slovenskega

plemena. Naša javnost dosedaj ni prav pojmovala tega pojava ter ga tudi sedaj še ne razume docela. Tuji so nam morali priznati, da imamo umetnost, sorodni narodi so nam priznali popolno enakopravnost. Ne gre se za nacionalno baharjijo, še manj za rodoljubno fraziranje, če poudarjamo, da je treba umetniško silo, ki se je pokazala, ohraniti in pokrepiti ter ji omogočiti popoln razmah. Slovenski umetniški drog dosedaj ni čisto nič navezan na domovino, najboljše talenti živijo v tujini in zato je dolžnost, da jim pripomoremo vsaj deloma k eksistenci na domačih tleh.

Omenjeni smoter bi kolikor toliko dosegli s tem, da napravi mestna občina ljubljanska nekaj umetniških atelijejev, ki bi jih prepuščala slovenskim umetnikom v brezplačno uporabo. Gosp. župan je odločil na ljubljanskem gradu v stolpu na desni od glavnega vhoda nekdanjo knjigovaznico v to svrhu. Res je, da bi odgovarjal ta prostor namenu, če bi se napravila na stolpovi strehi okna, tako da bi imel ta lokal vrhno luč. Bil bi čisto čeden atelije za dva slikarja ter bi zadostoval vsem potreb-

ščinam v tehničnem oziru na razsvetljavo in obseg. Vendar pa bi bilo umestno, da bi se napravilo več atelijejev za slikarje, kajti prostora na Gradu gotovo ne manjka. Opozorjam le na umetniške atelijeje v Zagrebu, ki jih je zgradila vlada po prizadevanju sekcijskega šefa I. Kršnjavega. Podobna institucija eksistuje tudi v Solnogradu. Tako krasnih, komfortnih in čisto modernih prostorov nihče ne pričakuje, kot so v Zagrebu, toda ker bi ves omenjeni stolp rabil en sam umetnik, če bi izvrševal kakšno večjo sliko, ki zahteva, da jo umetnik med ustvarjanjem premotriva tudi v distanci, treba bi bilo na gradu vsaj še dveh slikarskih atelijejev, da bi zadostovala razmeram. Druga stvar je s kiparji. Za kiparje bi se moral napraviti še poseben atelije, ki pa mora biti pri tleh, da se dovršeno delo brez ovir in poškodb transportira. Ako rabijo slikarji atelijeje, rabijo jih še veliko bolj kiparji, ki morajo delati vedno znotraj. Faktum je, da danes v celi Ljubljani ni dobili docela uporabnega lokala, kjer bi mogel kipar dovršiti kak spomenik. Na Gradu bi se dal

napraviti kiparski atelije v poprečnem ali južnem traktu ter bi moral imeti zgornjo in stransko luč proti severu. Podrli naj bi se stropi nad pritličjem, da bi atelije imel višino 6—8 m, ploskev pa kakih 10 x 8 m.

Prehajam k umetniški galeriji. Zgodovino stremljenja po javni zbirki umetnin v Ljubljani in veliki njen kulturni in narodni pomen skušal sem pojasniti v „Ljubljanskem Zvonu“ l. 1904 in tudi že v listku „Slovenskega Naroda“. Poudarjam še enkrat, da je zahteva po umetniški galeriji stara že skoro 100 let ter da bi se bila pred 40 leti stvar že skoro uresničila. Konstituiral se je že komité, v katerem so bili poleg drugih tudi baron Anton Zois, dr. Costa in prošt A. Kos. Včasih so si predstavljali seveda umetniško zbirko v Ljubljani ljudje drugače, toda ker so se časi izpremenili, je zadobila tudi ideja ljubljanske umet. galerije drugo obliko. Ni nam treba starih slik iz deželnega muzeja kranjskega smatrati za jedro ljubljanske galerije, ker ne rabimo par panoram, nekaj starih kopij in starinskih portretov, da zadostimo potrebi po umetniškem užitku in umetniški izobrazbi. Imamo

svojo, novo, lepšo umetnost od stare, prišla je iz naše srede in med namimora zrasti do popolnosti. Treba je, absolutno treba, da se ustanovi slovenska moderna umetniška galerija v slovenski metropoli. Historično-problematične zbirke, ki bi bila res kaj vredna, ne moremo že iz materialnih razlogov ustvariti in kaj bi nam slednjič našla, kakšnega splošno-kulturnega pomena bi bila? Ali naj hodijo tuji gledat kopije starih mojstrov, ko vidijo doma originala, ali naj naš človek lika svoj okus na posnetkih, ko imamo izvirna lastna dela? Edina slovenska moderna umetniška galerija ima pravico do obstoja, je naš narodno-kulturni ideal in znamenitost za tujce.

Priklopila bi se ji pač dela starejših naših umetnikov, kar se jih da dobiti na pr. Langusova, Wolfova itd. in pa bratov Šubicev. Glavno jedro pa bi bilo čisto moderna dela, kajti na ta način bi se povzdignilo in podpiralo umetniško ustvarjanje slovensko, imeli bi tudi

zbojevati, ker se država oziroma njena birokracija z največjo sovražnostjo ustavlja našim najopravičnejšim zahtevam, z ozirom na vse to mora narodno-napredna stranka polagati glavno važnost na politično in socialno moč narodnosti in narodne kulture. Pri nas vladajo v tem oziru jako motni pojmi. Navadno mislijo ljudje in med njimi tudi politiki, da je jezikovno vprašanje identično z narodnostnim problemom. V tem pojmovanju tiči velika zmota, kajti narodnostno načelo obsega dosti več. Narodnostno načelo ne zahteva samo, da se dela za javno in zasebno veljavno slovenskega jezika, za ravnopravnost v uradu in v šoli, to načelo zahteva, da se ustvari samostojen jugoslovanski kulturni tip, zakaj samo narod, ki reprezentira samostojen kulturni tip, je v pravem pomenu samosvoj narod. Narodnost tudi ni samo etičnega pomena, nego obsega že po svojem zmislu določene kulturne, politične in socialne cilje. Slovenci na Kranjskem na pr. uživamo se dosti jezikovne ravnopravnosti, ali v kulturnem oziru smo do kosti germanizirani in ker smo poleg tega tudi v gospodarskem oziru v odvisnosti od Nemcev in Italijanov, je naša narodna eksistenca jako dvomljiva.

Ohranitev in razvoj slovenske narodnosti v polnem zmislu tega pojma je pri nas toliko težja, ker se gre pri nas za problem malega naroda, ki ima svoje bivališče na skrajno ekspaniranem ozemlju, po katerem stezajo narodni sovražniki že dolga desetletja pohlepno svoje roke. Ta okolnost zahteva, da se vzbude vse v narodu dremajoče sile, da se organizira in osredotoči vsa narodova energija na delo za uresničenje slovenskih ciljev. Najlaglje in najizdatnejše se to doseže s splošno in enako volilno pravico za državni zakonodajalni zastop.

Državni zbor.

Na Dunaju 7. marca.

Dunaj, 7. marca. Najprej je zbornica nadaljevala razpravo o zakonu glede ureditve plač sodnim avskultantom. Posl. Schraffl je izjavil, da bo glasoval za zakon, akoravno ga dolže konzervativci na Tirolskem, da je zoper kmetske koristi. On pa glasuje za zakon baš z ozirom na davkoplačevalce, ker, ako se naraščaj v sodni službi ne plačuje, je vstop v sodno službo mogoč le premožnim slojem, a juristi iz revnih krogov padejo v roke oderuhom, navadno židovskim. Sramota je, ako sprejema država brezplačno delo. Država si da brezplačno služiti, da revnejši sloji prebivalstva ne dobe pristopa v sodno službo. Za zakon je še govoril posl. Hofmann-Wellenhof, nakar se je debata zaključila. Glavna govornika sta bila Stojan in Slama. Pri glasovanju je bil zakon z veliko večino sprejet

sistematično popolno zbirko, ki bi res reprezentirala ter bila odsev cele dobe, časa, ki je naša renesansa, prepored umetnosti naše in kulture.

Imam baš pri rokah statut jugoslovanske umet. galerije v Belgradu. Ustanovila se je 19. novembra 1904. Ta statut bi se z nekaterimi izpremembami porabil lahko tudi pri nas. Naša galerija bi naj bila, kar je ob sebi razumljivo, last ljubljanskega mesta, subvencionirani bi jo pa morala tudi dežela in da je to v veliki meri dolžnost tudi državne uprave, dokazuje vsakoletni proračun, ki kaže, da za naše kraje pod točko „umetnost“ niti ne ve. Našli bi se morda tudi privatniki, ki bi volili v ta namen večje vsote. Ali niso žrtvovali tudi pri nas za en sam institut po 100.000 gl. privatniki? Sicer pa je imela belgrajska jugoslov. galerija, ko se je ustanovila tudi le 18 umotvorov, ki so stali 8000 dinarov in če bi se vsako leto pomnožila naša galerija le za 10 števk, v slučaju, da bi ob otvoritvi ne imeli nič več kot v Belgradu, bi napolnili vsaj vsaka tri leta po eno sobo. Brezdvomno pa bi se našli tudi izredni prirastki. J. R.

v drugem in tretjem branju. Potem je prišla na vrsto volilna reforma, o kateri debati poročamo na drugem mestu.

Glasovi o volilni reformi.

Maribor, 7. marca. Novo ustanovljeni nemški narodni svet za Spodnjo Štajer je sprejel resolucijo, v kateri protestira proti vladni volilni reformi, češ, da se hoče z njo poslovaniti Avstrijo ter uničiti Nemce. Poslancem se naroča, naj brezobzirno nastopijo proti vladni predlogi, posebno proti razdelitvi 9. štajerskega volilnega okraja (mesto Maribor).

Dunaj, 7. marca. Odbor četverice nemških strank se je bavil v današnji seji z volilno reformo ter se zedinil za to, da se volilna reforma izroči odseku 48 članov.

V poslanski zbornici se govori, da je vlada pri volji, zvišati število mandatov za 15, in sicer dobe od teh Nemci 6, Poljaki 7 mandatov, Čehi in Italijani pa po 1 mandat.

Absolutizem na Ogskem.

Budapešta, 7. marca. V političnih krogih se govori, da odstopi minister Kristoffy le zato, da organizuje novo napredno stranko — Danes je minister Kristoffy izročil mestni policiji 5000 K, da jih razdeli med raznašalce časopisov, ki so prišli vsled prepovedane kolportaje v bedo.

Absolutistična Fejervaryjeva vlada je tudi Slovanom začela kazati roge. Na državni gimnaziji v Sobotki se je dosedaj poučevala srbsčina kot obvezni predmet, ker je mesto z okolico večinoma srbsko. Sedaj pa je vlada ukazala, da se mora srbsčina črtati iz učnega reda.

Carinski spor s Srbijo in ministrska kriza na Srb-skem.

Belgrad, 7. marca. Kralj je sprejel demisijo Stojanovičevega ministrstva ter sklical predsedstvo skupščine na posvetovanje v konak. Prvi podpredsednik Katić je odložil svoj mandat. Vladni klub je pooblastil svoj glavni odbor, da se začne pogajati s stranko starih radikalcev glede sestave koalicijskega ministrstva. Kriza bo trajala najbrže daljši čas. Iz pogajanj, ki se prične danes s političnimi strankami, se bo pokazalo, ali je večina ljudskih zastopnikov glede carinske vojne z Avstrijo za ali proti. Vsekakor pa se bo poskusilo vse, da se izogne razpustu skupščine.

Mednarodno orožništvo v Macedoniji.

Carigrad, 7. marca. Zastopniki velesil so včeraj predložili turški vladni spomenico glede nujnih točk o reorganizaciji macedonskega orožništva. Te točke zahtevajo: 1. Da se prizna orožnikom pravica, posredovati pri

vseh hudodelstvih in prestopkih, kdorkoli je storilec. Posredovanje je nezogibno v interesu dobre uprave. 2. Orožnike je v najkrajšem času oborožiti z repetirkami in revolverji. 3. Predpisi glede orožja se morajo izvajati pri vsem prebivalstvu brez razlike. 4. Dovolil se naj tiskati žepne knjige za orožnike, ker dosedanja službeni predpisi v dosedanem jeziku ne zadostujejo za orožnike raznih narodnosti.

Kriza na Francoskem.

Pariz, 7. marca. Poslanska zbornica je razpravljala o popisovanju cerkvenega premoženja. Ministrski predsednik Rouvier je izjavil, da vlada ne more odobriti odgoditve inventarizovanja v cerkvah. Zakon o ločitvi cerkve od države bo temveč izvajal nadalje, toda previdno, taktno in modro, da se javni mir zagotovi. Zbornica je izjavo odklonila z večino 33 glasov, s čimur je dobilo ministrstvo nezaupnico. Ministrski predsednik je takoj izjavil, da vlada nima več interesa na nadaljni debati. Po teh besedah so vsi ministri zapustili zbornico.

Dopisi.

Iz Žužemberka. (Vsled preobitega gradiva nekoliko zakasnelo.) Ker je bila potrjena od višje oblasti izvolitev klerikalnega obč. odbora, ter bil zopet izvoljen županom prejšnji župan Iv. Vehovec, (kar se ni dvomilo; kajti pregovor pravi: „Vrana vrani ne izkljuje očič“), se je klerikalcem in njih pristajšem — pomiril razburjeni duh. Posrečilo se jim je res najbolj duhovite in prebrisane može spraviti v občinski odbor. Misleči, da imajo zdaj že vse v svojih rokah, so takoj po izvolitvi župana, se tisti dan popoldne imeli sejo obč. odbora, da bi brž kaj pametnega na klerikalni podlagi sklenili. Posrečilo se jim je res, da so sklenili 5% obč. naklado na užitnino, to je na vino, pivo, žganje in meso, kar je predlagal seveda po dekanovem nasvetu Kastelic iz Smihela po inštrukciji župnika Zuparčiča, ki vedno kaj pametnega sprozi pri obč. sejah. Ta predlog dekanov je bil že večkrat z večino glasov odbit, dokler je bila še večina razsodnih mož v obč. odboru, sedaj pa, kar bode prišlo iz ust dekanovih ali župnikovih, to bode vse prav, ter bodo kot na komando vsi odborniki pokimali, češ, prav imajo gospod. Zato se ni čuditi takim sklepom, katerim sledi najbrž še več takih brezmiselnih predlogov in sklepov, da bode občanom v škodo, nepriliko in — bisagi v korist. Ko se je razglasil tak sklep obč. odbora, je zavladalo veliko nezadovoljstvo med ljudstvom, posebno med onimi, ki bi bili najbolj prizadeti. Več novih odbornikov je obžalovalo, ker sploh niso vedeli, za koga so glasovali. Veliko občanov se je pritožilo proti občinskemu sklepu, ki bode najbrž tudi pri prihodnji seji razveljavljen, ker pri takih odbornikih ni čudno, ako glasuje danes „za“, jutri pa „proti“. Ne vemo pa, kako bi se pobirala ta naklada? Kako bi se vse nadzorovalo? Za koga bi se ta denar porabil? Na

to se ni nič mislilo, da nimajo še v nobeni sosednji občini take naklade, da bi torej obrtniki te občine, posebno tisti, kateri v večji meri na debelo žganje prodajajo, trpeli veliko škodo, ker bi morali vsled naklade žganje podražiti; v sosednjih občinah bi pa lahko še vedno po stari ceni prodajali. To je očitna krivica in nesmisel. Država je obrtnikom s tem olajšala, da ni potreba imeti vsake steklenice pod kontrolo, občina jim hoče pa zopet to breme naložiti, ker imajo obrtniki že tako velika bremena ter plačujejo največ obč. naklade. Zakaj bi se občinski stroški ne pokrivali iz naklad vseh občanov, razdeljenih po davkih, kar smatramo vendar za najbolj pošteno in pravilno. Da bi izginila vendar enkrat ta nes pametna ideja iz glave dekanove! Kaj on pozna težnje obrtnikov, ki morajo jesti svoj grenki kruhek ter se boriti noč in dan za obstanek. Naj vpraša enega ali drugega, vsak bi vrget tako obrt stran, ako bi imel le četrtino plače ali dohodkov, kot jih ima naš dekan, pa bi živel v miru in zadovoljen poleg svoje dece. Koliko je v naši občini bolj važnih in potrebnih predlogov, s katerim naj bi se dekan seznanil, kakor je n. pr. preložitve ceste v Zatičino. To so nam že zdavnaj obljubili, ter že denar nabrali zanjo, pa še sedaj ni nič. Naj bi podregalo županstvo in poslanci, kateri se tako malo brigajo za krško dolino. Železnico so nam vzeli in sedaj nam še pošene ceste ne privoščijo do naše železniške stacije. Molčec jezik in mlin brez vode nič ne nese. Trkati je treba, drugače se ne odpre. Marsikaterikrat se očita, da niso močje, kateri bi bili lahko marsikaj storili za železnico po krški dolini in splošni promet in industrijo v tej dolini, nič storili, ampak nasprotovale pametnim idejam, ter vedno ostali pri svojem trmoglavem starem kopitu, kar se bode masčevalo še leta in leta. Za agitacijo, za to imajo sedanji klerikalci poseben talent in vztrajnost, kar se je videlo tudi sedaj pri volitvi kandidatov v trg. zbornico.

Župan Vehovec se je marljivo trudil ter pobiral legitimacije, kakor tudi kaplan Žavbi. Župan je mesarja Hrovata na cesti klical v svojo gostilno, da naj mu odda glasovnico, ako je pa nima pri sebi, da naj jo pa prinese. Naj bi se rajši malo bolj pobrigal kot predsednik zdravstvenega zastopa, da bi ne imeli gnojšč na glavnem trgu, kjer teče gnojnica okrog vodnjaka po trgu in po cesti naprej v Krko. Take nesnage ne najdeš nikjer kot na žužemberkem trgu in drugod. Trški predstojnik Korlorn, bi tudi lahko malo pogledal, ali je bil in kdaj iztrebljen vodnjakov rezervar, korito za napajanje živine, korito za pranje itd. Ni čuda, da živino napajajo večkrat v rezervarju, v katerem služkinje večkrat solato perejo, ker v koritu za napajanje živine voda silno smrdi. Taka zanikarnost je že od sile. Redar bi lahko marsikaj našel, kar ni v redu, ter kaj posnažil, saj ga plačuje večnoma trgu kot nočnega čuvaja, gozdnega čuvaja itd. Porabi ga pa menda samo župan, da strogo pazi na gostilničarje, posebno na nekatere, da gotovo nima nihče eno minuto čez policijsko uro odprto, ako je še tako dostojna družba. Ako hoče kdo pozneje plačati licenco, da bi imel čez uro odprto, mora iti k županu cela deputacija z rokavicami ter ga prositi da sprejme denar. Je res prijazen gospod to! Ako pride v gostilno svatovska družba, kakor je navada na deželi, da gredo od poroke v gostilno, s katerimi gre tudi godec

s harmoniko, na kateri zaigra par komadov, hitro pošlje župan po redarja, češ pojdi; naj plača licenco, ima godbo itd. Zan, Zan ne bodite tako škodoželjni drugim krčmarjem; saj morajo vendar vsi živeti!

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 6. marca.

(Konec.)

Letošnje dopolnilne volitve v občinski svet.

Poročal je obč. svetnik dr. Majaron. Letos izstopijo iz občinskega sveta, in sicer iz III. razreda: Fran Bergant in Ivan Kejžar; iz II. razreda: Ivan Plantan, Andrej Senekovič in Ivan Šubic; iz I. razreda: Ivan Seunig, dr. Josip Starč, Ivan Velkavrh in Fran Žužek. Med letom je umrl dr. G. Krek (III. razred), odstopila pa sta dr. Josip Kušar (II. razred) in Alojzij Lavrenčič (III. razred). Potemtakem bo za vsak razred voliti štiri nove občinske svetnike, nekatere za celo dobo, druge za 1 do 2 let. Volitve bodo 17. oziroma 18. aprila za III. razred, 19. oziroma 20. aprila za II. razred in 21. oziroma 23. aprila za I. razred. Tretji in drugi razred volita v dveh oddelkih ter so se določili za načelnike volilne komisije v III. razredu pl. Trnkoczy in Groselj, za II. razred dr. Triller in dr. Majaron, za I. razred pa dr. Tavčar.

Gradnja poslopja za višjo dekliško šolo.

O tozadevnem županovem dopisu je poročal obč. svetnik Senekovič. Župan poroča, naj bi se začelo poslopje graditi že letos, ker je glavni z obrestmi vred že nad 111.000 K. Seveda se za letos poslopje spravi le pod streho. Načrte je izdelal tehnik Fabiani ter jih tudi predelal po navseh šolskih strokovnjakov. Predlog, da se začne poslopje graditi, je bil soglasno sprejet.

Odkup zgradb „Drsalnega društva“.

Poročevalec obč. svetnik Senekovič. Kakor znano, se je nemškemu „Drsalnemu društvu“ odpovedal najem ribnika pod Tivolijem. Ker pa je društvo tam postavilo neke paviljone, pokrite ute itd., bi te stavbe rado prodalo mestni občini. Pravzaprav je prodajalec kranjska stavbna družba, kateri še „Drsalno društvo“ dolguje naprave. Stavbna družba zahteva 15.000 K. Sklenilo se je, naj se ponudi le 8000 K, ker več stavbe niso vredne.

Regulacija Rožnih ulic.

Novi načelnik stavbnega odseka, obč. svetnik Šubic, je poročal o županovem dopisu glede stališča, ki ga naj zavzame mestna občina v zadevi državnega prispevka za regulacijo imenovanih ulic, skozi katere vodi državna cesta. Ministrstvo notranjih zadev je zvišalo svoj prispevek od 40 na 45.000 K, a mestna občina zahteva najmanj 50.000 K. Mestno občino bodo pri tem itak zadeli ogromni stroški, zato se mora vsakdo čuditi, pravi županov dopis, da se država puli z mestno občino za 5000 K, ko drugje izdava stotisoče za manj nujne in važne zadeve. Poslanca mesta Ljubljane se naprosi, da pri vladi ustno posreduje. Obenem je ministrstvo pripomnilo, da za letos ne misli na zgradbo novega mostu pri Sv. Jakobu. Odsek je priporočal županu, naj se znova obrne na ministrstvo za zvišanje prispevka.

Dalje v prilogi.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dolge.)

IV.

Gospodar „hiše žalosti“ je bil izjemoma enkrat zadovoljen. Razen Henrika Prosenja so vsi najemniki v določenem roku odšli stanarino, nekateri celo nekaj dali na račun prihodnjega obroka. To je vplivalo na Frana Severja, da proti edinemu malomarnemu plačniku med najemniki ni uporabil svojih gospodarskih pravic s tisto strogostjo, kakor navadno. Morda se mu je tudi zdelo, da ne kaže tega upadla bledega človeka s temnimi pogledi preveč razdražiti. Dovolil mu je zatorej odlog. Prosen je vzel to sporočilo popolnoma hladnokrvno na znanje. Ni mu prišlo na misel, da mu je gospodar izkazal dobroto in še manj, da mora biti gospodarju hvaležen za to dobroto. Ko je izvedel za gospodarjev odlog, je le rekel: „Ravno toliko mi je dal, da se bom lahko pripravil za izvršitev svojega namena.“

Prosen je živel tudi v naprej, kakor doslej. Ker je zvečer navadno prinesel pod pazduho nekaj v papir

zavitega kruha s seboj, je slikar Karlo domneval, da je gotovo našel kak skromen zaslužek. Ada Tomajeva, ki ga je večkrat srečala ali vsaj videla z okna, je tudi opazila, da je Prosen časih prišel domov s smehljajočim, nekam veselim obrazom. Zdelo se ji je ob takih prilikah, da izgleda Prosen, kakor bi bil šele 18 let star in da je pravzaprav lep mož.

Nekega dne je Prosen, prišedši domov, našel pred vratmi Tomajevega stanovanja nekaj listov, ki so bili najbrže padli staremu Tomaju iz kake knjige.

Pregledal je te liste v naglici in postal naenkrat silno pozoren. Listi so obsegali poglavje iz kemije in Prosen je to poglavje hlastno prečital, potem pa z listi pobegnul v svoje stanovanje. Ta noč ga Ada prvič ni čula begati po sobi. Mislila je, da Prosen spi, ali Prosen je še bedel, ko se je zunaj že začelo daniti. Ležal je na svojem ležišču, upiral glavo v roke in pri svitu revne svetilke čital in čital najdene liste, študiral vsako vrsto in vsako besedo in s silo skušal uganiti skrivnosti kemije. Toda formule mu niso bile razumljive in ni si jih mogel razložiti. To ga je jezilo, da je srdito grizel svoje ustne in krčil prste.

Najdeni listi so razpravljali o razstrelivih. To je bila edina stvar na svetu, ki je Henrika zanimala in zato ga je peklo kakor živ ogenj, da teh skrivnosti ni razumel.

Rekel si je, da ima zdaj v rokah navodilo, kako uresničiti svoje temne sanje, a poslužiti se tega navodila ne more. To ga je gnalo v tak obup, da je začel ježno s pestjo biti okrog sebe in da bi se najraje z glavo zaletil ob zid.

Spoznal je, da mu ostane kemija neumljiva, ako ne dobi učitelja, ki mu pojdje na roko.

Zato je sklenil, da poišče Tomaja, da se z njim seznani in ga pridobi, da mu razloži vsaj začetke kemije. To je bilo prav lahko doseči. Ako nese Tomaju najdene liste, je storjen začetek in potem bo lahko spraviti stvar v pravi tir.

Prosen je spal skoro ves dopoldan. Komaj se je zbudil, je že hitel po stopnicah in pozvonil pri Tomajevih.

Odprla mu je Ada. Ko je videla, kdo je pozvonil, je najprej prebledela do nohtov, potem pa ravno tako naglo zardela.

„Oprostite, gospodična — ali je gospod Tomaj doma?“

Ada je morala zbrati vse svoje moči, da je zamogla odgovoriti:

„Ne, gospod, očeta ni doma — toda vrne se vsak čas.“

Prosen se je komaj zmenil za ta odgovor. Nekako brutalno je potisnil Ado na stran in vstopil v kuhinjo.

„Ako hočete počakati, da se oče vrne, — izvolite vstopiti.“ Skoro plabo je Ada nato odprla vrata v sobo in iz vsega srca je želela, da bi Prosen ostal, dasi je bil ta pripravljen, da ostane na vsak način, naj velja kar hoče.

Ko je Prosen videl, da je Ada sama doma, je prišel v precejšnjo zadrego.

Še nikdar ni bil sam s kakim ženskim bitjem in ni si znal pomagati v tej stiski. Nobene besede ni mogel izpregovoriti.

Tudi Ada je molčala, tudi njej ni prišlo nič na misel, kar bi povedala, a srce ji je bilo polno sreče, da je vendar enkrat prišla v dotik s svojim skrivnostnim sosedom, kateremu so že več kot leto dni bile posvečene vse njene misli in želje. Ada je glavo nalahko povsila, a skrivaj je neprestano motrila Prosenja in bolj ko ga je motrila, bolj ji je ugajal in bolj so jo prešinjala topla čuvstva hrepenečega nagnenja. (Dalje prih.)

sicer se mesto ne loti te regulacije. Sprejeto.

Predlog južne železnice.

Južna železnica predlaga, naj mestna občina prevzame trg pred južnim kolodvorom v oskrbovanje in snajenje ter naj za to pobira primerno pristojbino od fjakarjev in električne železnice. Odsek pa je mnenja, da bi tako pobiranje povzročilo veliko sitnosti in slabe volje ter predlaga ponudbo odkloniti. Sprejeto. (Poročevalec obč. svetnik Šubio.)

Šolska zadeva.

Isti poročevalec je poročal končno o prošnji Lončaričevih dedičev za porazdelitev parcele na voglu Resljeve ceste in Slomškovi ulice na tri stavbišča. Razdelitev se je dovolila pod predpisanimi stavbnimi pogoji.

Šolske zadeve.

Občinski svetnik Dimnik je poročal o porabi dotacij na višji dekliški šoli, II. mestni slovenski deški ljudski šoli, II. otroškem vrtcu, o dovoletvi 209 K za nakup štirih risalnih miz s stoli na II. mestni slovenski deški ljudski šoli, 225 K za nakup novih omar za učila I. mestni slovenski deški ljudski šoli, 100 K Lichenturnišni sirotišnici kot prispevek k novi šolski opravi. Poraba dotacij se je odobrila in zaproseni zneski so se dovolili. Cesar Franc Jožefova ustanova za realce se je delila petošolcu Leopoldu Stiblu (10 prosilcev), druga ustanova istega imena pa se je delila učencu umetno-obrtno strokovne šole Iv. Povirku (70 prosilcev). (Poročevalec občinski svetnik Grošelj, oziroma Kejžar.)

Stavba c. kr. državne obrtne šole.

Poročevalec obč. svetnik Šubio. Vsled sklepa v zadnji občinski seji, naj se odda naprava podrobnih načrtov domačemu tehniku, je župan sklical enketo ljubljanskih tehnikov, ki pa so prišli do sklepa, da je dati delo ravnatelju Dvořaku v Brnu, ki je izdelal že splošne načrte. Predlog je bil sprejet s pogoji iz prejšnje seje.

Obč. svetnik Franchetti je odobral, da so se sklicali v enketo domači tehnik ter želel, naj bi bilo tako pri vseh bodočih oddajah javnih del.

Pogozdenje na Gradu.

Sklenilo se je, da se zemljišče na Gradu, ki ga je kupila mestna občina od Salezijancev, zasadi s 15.000 smrekami.

Delovanje mestne klavnice v letu 1905.

Podžupan dr. vitez Bleiweis je poročal o skrbno sestavljenih tabelah klavničnega oskrbnitva o mesarjih, zaklani živini in o dohodkih, ki so bili za 67 K manjši kot prejšnje leto. Poročilo se je vzelo na znanje, a klavničnemu oskrbniku Miklavčiču se je izreklo priznanje.

Ponesrečeni pustni korzo.

Obč. svetnik Lenče je vprašal župana, ali je res mestna oblast dovolila strokovni „akademiji“ pustni obhod po mestu, nad katerim se je vse skandalizovalo, ker tako osmešiti bi se ne mogla nobena gorska vas. Župan je v svojem odgovoru rekel, da se je sploh čudil, kako so se mogla društvu potrditi pravila z naslovom „akademija“. Predsednik društva, neki Praček, je prišel k županu s prošnjo za dovolitev korza ter pravil, da ima že preskrbljenih 20 voz, na katerih se bodo vozile samo odlične maske. Mestni magistrat pa je priporočal deželni vladi, naj ne dovoli nameravane veselice v „Zvezdi“ niti obhoda. Med tem pa je deželna vlada, ne da bi vprašala magistrat, dovolila pevskemu društvu „Ljubljana“ tak pustni obhod. Sedaj šele se je tudi „akademiji“ moralo isto dovoliti, dasi je bilo kaj takega proti nazorom magistrata.

Kaj je z živinskimi sejmi?

Občinski svetnik Kozak je vprašal župana, kaj je s sejmiščem in tendenskimi sejmi v Ljubljani. Župan je odgovoril, da je deželna vlada prepustila mestu ureditev tega vprašanja dotlej, da se zgradi mestna tržnica. Ostale točke so se odložile do prihodnje seje, dve zadevi pa sta se rešili v tajni seji.

V tajni seji je bil upokojen pisarniški oficijal Friderik Košir.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. marca.

— **Slovenski shodi na Koroškem.** Zadnje nedeljo je bilo na raznih krajih slovenskega Korotana osem shodov, ki so bili vsi sijajno obiskani. Vsi ti shodi so slovesno protestirali proti Gautschevi volilni reformi, ki hoče s pomočjo izdajalskih kranjskih klerikalcev ubiti slovenstvo na Koroškem. — Prihodnjo nedeljo bo zopet več takih shodov. Tekom tega meseca bo vsega skupaj kakih 30 slovenskih shodov na Koroškem. Ti shodi bodo najsijajnejša manife-

stacija, kar so jih kdaj priredili koroški Slovenci. Kranjskim klerikalcem, ki so koroške Slovence izdali in prodali, seveda niso všeč ti shodi.

— **Jeseniške volitve — in vsemuški bojkot v Ljubljani.** Kako se mora bojevati slovenska narodna stranka z nemškimi kapitalisti, katere podpirajo prvoboritelji psevdoslovenske „ljudske stranke“, opažamo najbolj toče dni. Ne samo, da se je na umeten način spravilo jeseniško občino pod diktaturo nemštvo podpirajočega komisarja in se je pustilo sestaviti krivičen volilni imenik, unikum, kakoršnega menda še ni videla nobena avstrijska občina, se sedaj pojavljajo že tudi mogočni zahtevni vplivi in skuša se celo priskrati na volilce prvega razreda s tem, da se jim žuga z bojkotom. In to se drznejo celo naši ljubljanski Vsemušci, kateri so postali in ostanejo mogočni samo s slovenskim denarjem. Toda naj se le poskusi z bojkotom! Jeseniške volitve so že na marsikatero stran razjasnile pojme in dali bomo na vsak tak pojav tako krepak odgovor, da se našim Nemcem odvzame hitro veselje in tisto jekleno moč, na katero so tako ponosni. Torej bojkot nam obetate? Dobro! Kaj pa potem, gospoda, ki čakate v svojih trgovinah in podjetjih na slovensko občinstvo in slovenske groše, ako vendar enkrat resno organiziramo bojkot tudi proti vam, ako organiziramo za to naše narodno žensstvo? In skrajni čas je že zato in radi tega naj pazijo tisti, ki prvi sprožijo kamen, da njih samih plaz ne poudrži!

— **Za svojo čast bi se ne smel potegniti** od ljubljanskega škofa preganjani župnik g. Berce, ako bi bil „Slovenec“ sodnik v kazenskih zadevah zaradi razžaljenja časti. Neki Franc Krelj iz Svetja pri Sori je govoril jako žaljivo o župniku Bercetu. Ta mu je zagrozil, da ga toži in mož se je ustrašil, ker si je bil v svesti, da je delal hudo krivico, je poslal v „Slovenčev“ uredništvo izjavo, s katero prekljuje vse žaljive besede, s čimer bi bila vsa stvar poravnana najkrajšim in najcenejšim potom, kakor je želel g. Berce, ki je gotovo imel pravico in tudi dolžnost, da varuje svojo čast in ki ni hotel svojemu sovražniku nakopavati obilnih stroškov, ki bi mu jih bil lahko. A Bercetovo postopanje se vidi „Slovencu“ grdo, nesramno, kajti piše: „Pribijemo, kak je duhovnik po volji dr. Tavčarja in drugih liberalcev.“ Da, da, to moramo tudi mi pribiti in kdor ima le še zrno soli v glavi, nam bo pritrtil, da smo vedno zagovorniki poštenih in pravih duhovnikov, ki jih „Slovenec“ ne more videti in meče pri vsaki najnedolžnejši priložnosti kamenje po njih in ščuva proti njim svoje podivjane toipe. Ko je pa Štefe prišel ponižno s klobučkom v roki prosit dr. Tavčarja milostnega odpustčanja, ker je v svojem „Slovenskem Listu“ napadel po krivici njegovo oibelj in mu je ta velikodušno odpustil, dasi bi ga bil lahko pritiral v občutno kazeno, takrat se „Slovenec“ ni nič ustil, ampak so gospodje stisnili lepo repč med noge in bili veseli nad liberalnostjo sovražnega liberalca dr. Tavčarja.

— **Črnovrški častni občani.** Kako znano, je upravno sodišče razveljavilo izvolitev častnih občanov v občini Črni vrh pri Idriji. Dotična razsodba se glasi tako-le: „C. kr. upravno sodišče je pod predsedstvom c. kr. prvega predsednika grofa dr. Schönborna, v navzočnosti svetnikov c. kr. upravnega sodišča: barona Jacobija, viteza Falserja, pl. Neukirchna, Mahniča, potem zapisnikarja c. kr. dvornega tajnika barona Apfaltrerna o pritožbi Jakoba Čuka in tov. v Črnom vrhu proti razsodbi kranjskega deželnega odbora z dne 2. septembra 1904., št. 9788, v zadevi imenovanja častnih občanov občine Črni vrh, po javni ustni razpravi, ki se je vršila 23. decembra 1905., in sicer potem, ko je slišalo poročevalčeva izvajanja, razsodilo: Razsodba, proti kateri se je ugovarjalo, se kot postavno neutemeljena razveljavi. Vzroki razsodbe: Deželni odbor v Ljubljani je z razsodbo z dne 2. septembra 1904., št. 9788,

pritožbo Jakoba Čuka in tov. proti sklepu občinskega odbora črnovrškega v seji dne 17. julija 1904., zadevajočemu imenovanje 4 častnih občanov, kot neutemeljeno zavrnil, ker je bila ta seja občinskega odbora, kakor je razvidno iz aktov, pravilno sklicana, ker imenovanje častnih občanov ne zadeva privatnih koristi, dalje ker je za imenovanje glasovala večina občinskega odbora in ker deželni odbor nima razsojati, so si li častni občani pridobili za občino kakih zaslug ali ne. Sodni dvor je, ne da bi posebno razpravljalo o ostalih motivih razsodbe, proti kateri se je ugovarjalo, razsodil, da se mora strogo držati formalnih predpisov § 46. obč. reda za Kranjsko z dne 17. februarja 1866, dež. zak. št. 2, tako da se ne more priznati postavne veljavnosti glasovanju, ki se je vršilo na kak drugi, kakor po zakonu samem dovoljeni način. Po § 46., odstavek 3., je, izvemši volitve in imenovanja, ki se glasom odstavka 4. tega mesta v zakonu lahko vrše potom glasovnic, glasovanje ustno, glasuje se pa lahko po razvidnosti predsednika tudi s tem, da se vstane ali obsedi. Beseda tudi po pravilni interpretaciji tega mesta v zakonu ne pomeni morda, da sme predsednik, če se že ne glasuje ustno, pripustiti glasovanje tudi še na kak drug način kakor s tem, da se vstane ali obsedi, temveč to pomeni le nasprotje med ustnim glasovanjem in med glasovanjem s tem, da se vstane ali obsedi, tako da je pravzaprav edini po zakonu dovoljeni način glasovanja samo ustno glasovanje ali glasovanje s tem, da se vstane ali obsedi. Ker se je v tem slučaju, kakor je razvidno iz zapisnika o tej seji občinskega odbora in čemur se sploh tudi ne ugovarja, glasovalo z dviganjem rok, je moral sodni dvor spoznati to glasovanje kot nepostavno in potemtakem neveljavno, na kar je po § 7. zakona z dne 22. oktobra 1875., drž. zak. št. 36 ex 1876., razveljavil razsodbo, proti kateri se je ugovarjalo.“

— **Stráža ob Adriji.** Pod tem naslovom se prične celovška „Freie Stimmen“ članek, ki je vreden, da navedemo glavne misli iz njega, ker bo iz tega znova razvidno, kake želje imajo Nemci do Trsta in do dežel ob Jadranskem morju. V članku se najprej poudarja, da so se v Trstu naselili importerji kave iz Nemčije, kakor iz Manheima, Frankfurta ob Meni, Drazdan, ki so se vsi dobro ugnezdili in zdaj imenitno izhajajo. Vsa tržaška trgovina in obrt, trdi se, je večinoma v nemških rokah, dočim italijanska trgovina polagoma, a posledno izginja. Še več kakor v obrti sami bi mogli Nemci narediti v industriji in gospodarstvu. Tovarn za ribje konzerve je sicer že dosti ob Jadranskem morju, toda na bližnjih lagunah bi se dalo pridelovati veliko riža, zlasti pa sadja v velikem štilu na ameriški način, ali pa zgodnje zelenjave v furlanskih planjavah. Iz Istre se da napraviti majhna Kalifornija glede produkcije najplemenitejšega namiznega sadja. Potem pa pravi omenjeni list: „Pri vseh domačinih manjka veselja do dela in vztrajnosti, kakor skoraj v vseh deželah, ki so klimatično na boljšem, manjka jim pa tudi kapitala. Za mlade, denarno močne Nemce, če so podvzetni in dela željni, resnega mišljenja in vztrajni, je takoj gotovo jako hvaležno polje. Na novo vzbujen nemški nacionalni čut v Avstriji dela z vso silo, da pride inteligenca in delavstvo iz „rajha“, da se to spet dobi nazaj, kar je bilo stoletja nemška posest in prišlo le vsled nemške malomarnosti in nemške neednosti skoraj v pozabljenje, namreč prosta pot do morja, do Adrije. Brezdvomno so trgovci iz Nemčije v zadnjih desetletjih v Trstu dobro napredovali in se pomnožili po številu in vplivu. Dokončanje alpskih železnic bo prineslo Trstu gotovo nov povzdig. Če bo s tem združen močnejši pritisk kapitalistov in delavstva iz Nemčije, bilo bi to le najpresrenejše pozdraviti. Na to naslanjamo upanje, da bodo rajhovci imeli potem pogum, svoje nemštvo pokazati tudi pri drugih priložnostih

ne pa samo pri pojedinah cesarjevega rojstnega dne. — V istem smislu je govoril v bavarski poslanski zbornici prometni minister Frauendorfer, ki je pa vabil Bavarce v Dalmacijo, Bosno in Hercegovino. Povedal je, da je neki inženir iz Bosne po nalogu (avstrijske!) vlade hodil po Nemčiji, zlasti po severni in imel tam predavanja, da bi privabil kolikor mogoče veliko rajhovcev v te jugoslovanske dežele. Da se bodo Bavarci toliko bolj selili v naše Primorje, so sklenili na Bavarskem sezidati v najkrajšem času železnico Mühlbach-Freilassing, ki bo obilno skrajšala pot iz Nemčije do nas. Glede industrije in gospodarstva bi bilo pač umestno, da bi se v Istri domačini pobirali za oboje, ker očitanje Nemcev, da ni med njimi veselja do dela in vztrajnosti, je le presnično. Le s tem pridejo do blagostanja, nikakor pa ne če bodo čakali, da jim nemški priseljenci izrabijo zemljo.

— **Iz justične službe.** Sodni tajnik Anton Tentor v Rovinju je imenovan deželnim sodnim svetnikom istotam.

— **Iz veterinarske službe.** Uradni živinozdravnik g. Ivan Rajar, prideljen okrajnemu glavarstvu v Litiji, je odposlan na tritedenski bakteriološki kurs za uradne živinozdravnike na živinozdravniško šolo na Dunaj, za njegovega namestnika je pa postavljen uradni zdravnik g. dr. Karel Wisinger.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Iz pisarne „Dramatičnega društva“: Danes se igra prvič izvirna drama E. Kristana „Ljubislava“, ki se v soboto ponavlja. — V torek tretjič opereta „Don Cezar“. — V petek dve dramski noviteti: Milana Begovića „Venus vetrici“ in Turgenjeva „Tujikruh“. — V nedeljo prvič nova velika opera „Toska“ kot častni večer primadone gospe Marije Skalovec.

— **„Slovenske Maticе“ CXLII. odborova seja** bo v četrtek, dne 15. sušca t. l. ob 5. uri popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 141. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za l. 1905. 4. Poročilo o premembah društvenih pravil. 5. Poročilo knjižnega oddelka. 6. Tajnikovo poročilo. 7. Eventualia.

— **Pri šolskem koncertu „Glasbene Maticе“** v nedeljo, dne 11. t. m. bodo solistično nastopili sledeči gojenci glasbene šole: Iz šole g. Fr. Gerbiča Rudolf Bajde (klavir), iz šole g. J. Procháske Niko Štrifot in Anton Trost (klavir), iz šole g. J. Vedra Mirko Dežela in Niko Štrifot (gosi), iz šole za vijolončelo g. J. Krausa Anton Trost, in iz šole g. M. Hubada gđ. Ema Povše (solopetje). Koncert se prične točno ob polu 8. uri in je vstop prost, le nekaj sedežev je po 1 K.

— **Mestna občina** se pogaja s plinovo družbo zaradi nakupa ljubljanske plinarne. Kakor čujemo, se pogajanja skoro gotovo uspešno doženo. V tem slučaju namerava baje mestna občina uvesti zopet plinovo razsvetljavo po ulicah, ker se električna razsvetljava ni obnesla.

— **Važno za krajne šolske svete.** Neke trdka je tožila neki krajni šolski svet za plačilo 321 K. Najvišji sodni dvor pa je tožbo zavrnil z razsodbo, da krajni šolski svet nima značaja juristične osebe ter vsled tega ne more tožiti niti tožen biti.

— **Trgovski shod v Postojni.** Kakor smo že poročali, priredi slov. trgovsko društvo „Merkur“ v nedeljo, dne 11. t. m. v Postojni javen trgovski shod. Spored je sledeči: 1. Pozdrav društvenega predsednika g. Lillega. 2. Naš trgovski položaj in Trst, govori zbornični predsednik g. Josip Lenarčič. 3. O potrebi trgovske organizacije, govori zbornični svetnik g. Anton Ditrich. 4. O poklicu in namenu slov. trgov. društva „Merkur“, govori g. dr. Fran. Windischer. 5. Pomen tarifaričnih določb za trgovca, govori g. Karel Meglič. 6. Slučajnosti. Ta velevažni trgovski shod v Postojni naj dokaže, da hočemo skupno delovati za stanovski napredek, zato vabimo svoje člane in prijatelje društva k prav oblii udeležbi.

— **Klerikalno tarbanje.** Iz Verda pri Vrhniki se nam poroča: Naš slavni agitator za vse mogoče in nemogoče stvari, krojaški mojster I. Tomšič, je uprizoril preteklo nedeljo najhujšo agitacijo „proti ločitvi zakona“, kakor je bilo razvideti iz špehaste pole, ki jo je nosil okrog njegov 15letni vajenec, ki je silil vsakega, naj podpiše. Ljudje so se res podpisovali, ker so prepričani, da se gre le za triletno zakonsko dobo, po kateri bo mož svojo ženo

lahko zapustil, če se je bo naveličal. Tako so naši duhovniki nafarbalili ljudstvo, ki verjame te laži kot samo božjo resnico. Tomšiču pa svetujemo, naj se rajši briga bolj za svojo obrt, da bodo na pr. telovniki tako izgovljeni, da jih bodo mogli naročniki nositi, v boj za sveti zakon se naj pa nikar ne spušta, ker ga prvič to nič ne briga in ker tudi nima potrebnih zmožnosti za tako visoko misijo. Šivanka in politika sta si dve tako nasprotni stvari, da ne gresta nikdar vkup, pa naj ima človek še tako dobro voljo. Torej, g. Tomšič, šivanko v roke, pa pridno vlečite niti in dobro bo za vas in za druge, najbolj pa za vašega učenca, ki se je najbrž prišel k vam učiti le krojaštva, ne pa prenašat protestne pole proti ločitvi zakona.

— **Ogenj na Šmarni gori.** Izpod Šmarne gore se nam piše: V nedeljo ob polu dveh popoldne je nekdo zažgal na zahodnem vrhu Šmarne gore, Gromada imenovanem, gozdu proti slemenu suho travo. Ogenj se je hitro razširil, ker je ta del gore izvanredno strm ter je istočasno vlekel „jugozahodnik“ in s tem vnelal tla nazaj proti vzhodnemu vrhu, na katerem stoji cerkev in druga poslopja. Enajst članov gasilnega društva „Tacen-Šmartno“ se je odpravilo takoj na mesto požara in neumorno delalo z vejevjem, da so ogenj omejili samo na površino dveh oralo in ga tudi popolnoma pogasili. Pri tem sta pomagala tudi dva gospoda iz Ljubljane, ki sta bila slučajno to nedeljo na gori ter posestnik na Gori, Gorjanc. Te vrste gašenja požarov je najtežavnejši in zelo naporen posel, kajti človek, ki je vsled strmega terena od hoje navkreber do skrajnosti izmučen, in ko bi bil najbolj potreben počitka, mora takoj na delo, pa še na kako delo? Z eno roko se drži gasilec bodisi za kar si bodi že, da se vzdrži v strmini, z drugo vejo pa bije in tolče po plamenu, in s tem gasi, ali bolje rečeno: ogenj ubija, kajti, če bi se ne držal, lahko omahne in pade v globel in se ubije. Posebno ovira še dim, ki prihaja naravnost v oči in usta tako, da mora biti gasilec zdrav in čvrst, če hoče biti kos taki nalogi. Lastnik tega gozda je postal šele pred par meseci nadporočnik baron Lazzarini in ni najmanjšega suma, da bi bil kdo iz hudoobje zažgal, ampak boje pravi vzrok nepravilno ravnanje z ognjem pri kajenju. Ker se to vnevanje skoro vsako leto tam ali tukaj v gozdh ponavlja, bi bilo najbolje, če bi se ves ta prostor zasadil z iglastim drevjem, in sicer prg gosto, tako, da bi bila tla pod drevjem vedno v senci in nekoliko vlažna; potem bo nevarnost za vselej odpravljena in pridobi tudi gora na pogledu mnogo.

— **Nepredvidnost.** 6. t. m. so na naboru v Višnjigori nekateri fantje zasramovali posestnikovke sina Iv. Groznika iz Višnjegore. Ta je zgrabil sekuro in hotel leteti za zasramovalci. Ko je njegov oče videl, kaj sin namerava, skočil je k njemu in mu iztrgal sekuro, a tako nepredvidno, da mu je prerezal na vseh prstih kite.

— **Misijon v Žužemberku.** Poroča se nam: Koncem meseca svečana t. l. je bil v Žužemberku misijon. Dolge pridige smo slišali o naših fantih, katerim se je očitalo, da med mašo in pridigo ostajajo zunaj cerkve, kako ponočujejo, pijančujejo pri zelenih vejah itd. Mislili so, da jih bodo v tem času spreobrili v same svetnike, pa to se ni hotelo spolniti. Ko je bil sklep s procesijo, je bil naš kaplan Žavbi takorekoč za glavnega policaja. Norel je okrog ljudi, da je vse kapalo od njega. Posebno pa se je ustil nad fanti, ko niso hoteli takoj stopiti v cerkev k pridigi. Skušal je marsikateriga s silo spraviti v cerkev ali pa proci od cerkve, kar se mu pa seveda pri nikomur ni posrečilo. Ker se je navdušeni pastir pri tem bal, da ne bi dobil kako brco, jo je takoj popihal od njih. Nekomu si je pa upal reči, da dobi 24 ur, ako ga sodniki naznani. Naj bi le poskusil kaj takega, bi mu že pokazali, kam se krščanske muhe uganjajo. Kar s silo in na komando bi naj ljudje ubogali, kar pride kakemu srboritemu kaplanu na mar? Ne vemo, kakšno zasluženje za svojo dušo si pridobiva oni, ki proti svojji volji spolnuje keke kaplanske kaprice!

— **Junaški žandamerijski postajevođa.** V petek popoldne je prala v Savinji pri Zidanem mostu I. Thome, žena paznika cementne tovarne. Naenkrat ji je spodrsnilo in ženska se je že borila z valovi, ki so ji pripravljali gotovo smrt. Tu je prišel med množico ljudi, ki se je zbrala na obrežju, orožniški postajevođa Fran Kotnik, ki se je ravno vrnil iz Trbovelj ves izmučen. Vrgel je puško od sebe in planil v deroče valove, kjer se mu je posrečilo že onesveščeno žensko rešiti in prinesiti na suho. Junaškemu orožniku gre vsa čast in orožniško poveljstvo ga gotovo primerno poplača za njegovo človekoljubje.

— **Zaročil se je** o. k. štabi stotnik Martin Majcen z gospojo Pepico Pollak v Kamniku. Čestitam!

— **Sumljiva smrt.** V nekem skednju v Kranjski gori so našli 56-letnega občinskega ubojca Alojzija Tarmana mrtvega. Ko so ga natančneje pregledali, so zapazili, da ima na levem senou dve črnkasti lisi, v ustih in nosu pa kri.

— **Divja mačka na Krasu.** V Kobjeglavi se je klatila nekaj časa divja mačka, ki je pobrala mnogim vse kokoši. Naposled jo je ustrelil tamonjski lovec A. Ostrovska.

— **Najvišji dar.** Cesar je slavljenju demantne poroke Jerneju Čilensku na Stajerskem daroval 60 kron.

— **Narodna zavednost.** Načelstvo "Združene zveze" v Celju je sklenilo kolektivati vse svoje uradne spise z narodnim kolkom ter ta svoj sklep naznaniti vsem svojim članicam z željo, naj tudi one store enake sklepe.

— **"Deutsches Haus" v Celju** se prenehali zidati. Predčerašnjim je stavbinski mojster Dimetz ustavil delo, ker se gre za ručunsko razliko 22.000 K.

— **Akademski podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu** ima v petek, dne 9. t. m. zvečer ob 8. uri v hotelu "Zur Stadt Neu-Graz" svoj I. izvanredni občni zbor.

— **Slov. izobraževalno in zabavno društvo "Naprej" v Gradcu** si je na običnem zboru dne 22. febr. t. l. izvolilo sledeči novi odbor: Predsednik: gosp. Franjo Kuralc, podpredsednik: gosp. Miško Cizel, tajnik: gosp. Anton Klemenčič, blagajnik: g. Ivan Mikl, knjižničar: g. Ivan Bonač, gospodar: g. Josip Žnidar, revizorja: gg. Anton Kaspret in dr. Ivan Klasine.

— **Akad. teh. društvo "Triglav" v Gradcu** je priredilo v soboto, dne 3. marca t. l. v čast svojega častnega člana Josipa Stritarja slavnostni večer. Prihitele je k slavnosti graško slovensko občinstvo v tolikem številu, da je bila slavnostna dvorana kmalu pretisna. Med udeleženci smo videli jako odlične goste slovenske, kakor n. pr. vseuč. prof. Murko, pa tudi češke, poljske in hrvatske. Po pozdravu društvenega predsednika je povzel slavnostni govornik phil. Kelemina besedo ter je v svojem govoru očitno zaslug Josipa Stritarja, ki si jih je stekel za slovensko slovstvo. Posebno na široko je razpravljaval o Stritarjevem "Zorinu", o njegovih umetniški vrednosti, o njegovih sličnostih z Goethejevim "Werthers Leiden" itd., ter je končal svojo razpravo in govor z motivacijo, zakaj je "Triglav" izvolil Stritarja častnim članom. Nato je proizvajal društveni pevski zbor pod vodstvom phil. Serajnika nekaj moških zborov, izmed katerih je Foersterjev "Domu" ugajal prav posebno. Kot deklaratorja smo prvič občudovali phil. Pirnata, ki je z dramatsko verziranostjo prednael nekaj Stritarjevih pesmi. Vse točke so žele burno odobravanje. Ostali večer se je razvil navzlic tesnobe prostorov v prav vesel in živahen sestanek dijaštva z občinstvom.

— **Učitelj — ubijalec.** Nemški listi psujejo pri vsaki prilici, ako se slovenski kmetijski fantje v pijanosti stopo, ves slovenski narod z morilci, a doma imajo Nemci med inteligenco ubijalec. V Köflahu je 2. decembra l. l. učitelj Konrad Sattler zaradi neznanne stvari, ki se je zgodila v šali, s pestmi napadel uglednega posestnika Schmidbaura v kavarni ter ga toliko čisto tolkel, da se je napadeni onesvestil in za posledicami v nekaterih dneh umrl. Sodna obravnava se vrši v Gradcu ter bo trajala par dni.

— **Otroka je umorila** v Starem dvoru pri Celovcu delavka Marija Pajnegar s tem, da mu je toliko časa tiščala roko na usta in nos, dokler se ni zadušil.

— **Električni tamvaj v Gorici.** V Gorici razpravljajo že dlje časa o električnem tamvaju in bodo te razprave kmalu končane, tako da dobi Gorica v kratkem električni tamvaj.

— **S sekiro se je usekal** v nogu 20letni Josip Poberaj v Št. Mavru na Goriskem, ko je cepil drva in sicer tako nesrečno, da so ga morali prepeljati v bolnico.

— **Vlom v Gorici.** Neznani tatovi so vlomili v Gorici v vilo Liebenwald last grofa Kristalnika in pobrali raznih vrednosti za 600 K. Odnesli so tudi 300 let staro železno blagajno težko 65 kg, a niso našli v njej drugega kot le stara pisma. Seveda so pričakovali v njej velikanski plen.

— **Prometno nadzorstvo južne železnice v Trstu** je sklenilo, da ako bi osebe zopet hotelo pričeti s pasivnim udrpom, vse delavce takoj odpusti, odradnike in druge nastavljenice, ki bi se pri tem kaj udeležili, bi pa suspendovalo in discipliniralo.

— **Nezgoda pri delu.** 28letni Frano Šaplja je delal v Trstu na

postaji južne železnice v skladišču Sylos pri žerjavu, s katerim spuščajo blago iz zgorjega v spodnji del skladišča. Ko je Šaplja včeraj dopoldne držal zavoro pri žerjavu, da ni prenašlo letel, mu je naenkrat ušla zavora iz roke, ročica ga je prišla za obloko, potegnila s seboj v zrak in ga butnila ob tla. Prihitele delavci so našli Šapljo nezvestnega na tleh z večkrat zlomljeno desno roko in sploh zelo poškodovanega po vsem životu, da ni upanja, da bi nesrečnež okrevljal.

— **Pel in se streljal.** Ivan Sitar, krčmar v Barkovljah, že dlje časa ni bil čisto normalen. V pondeljek zvečer je po daljšem sprehoju prišel pozno domov prepevač na rodne pesmi. Kar je počil trikrat samokres. Ko so domači prihitele, je imel Sitar tri težke rane v vratu, kljub temu je pa še vedno pel pesmi in držal samokres v roki. Seveda so ga takoj razorožili in odpeljali v bolnico, kjer so pobrali iz njega kroglice.

— **Skrb za uro.** Danes dopoldne sta na Zaloški cesti dva detektiva nalezela na nekega mladega fanta, ki je nekemu kmetu prodajal moško žepno uro. Ker se jima je stvar zdela sumljiva, sta pristopila bližje in tudi sama začela uro "kupovati". Kmet je dal enemu detektivu v roko svojo uro, češ, da ta kaže pravi čas ne pa fantova. Fantlinu se je pa kar nenadoma zablistalo pred očmi in je popustil uro ter tekkel, kar so ga nesle pete. Tudi detektiva sta jo pobrisala za njim in kmalu so bili skupaj. Kmetiča je pa pri tem popadel za njegovo uro hud strah in jo tudi sam ubral za vsemi tremi, ključč jim: "Gospod, mojo uro nazaj!" Seveda jo je šele dobil, ko sta detektiva držala pobelega paglavca in takoj, ko jo je imel, vzdihnil: "Hvala Bogu, samo da sem jaz dobil svojo uro nazaj, saj sem vedel, da je to lump!" Fant pravi, da je uro našel danes zjutraj v obližju nove vojašnice. Ura se nahaja sedaj pri mestnem magistratu.

— **Nevaren žganjar** je drvar Tabornik. Navedenec je hudo vdan žganju, je epileptičen in nekoliko bešad in ga kot takega otroci radi dražijo po ulicah, vsled česar jih v takih slučajih vodi po ulicah in tepe, ako katerega ujame. Tako se je zgodilo tudi včeraj popoldne. Ko so ga dražili na Kongresnem trgu, je šel za njimi z vilami, je predrl neki slučajno mimoidoči pestunji streho pri otroškem vozičku in k sreči otroka nič poškodoval. Tabornika so oddali na opazovalni oddelček v deželno bolnico. Starši se opozarjajo, da otroke s vane, da naj bebecem ne nagajajo, kajti taki, kakor se vidi iz tega slučajja, so mnogokrat jako nevarni in se lahko pripeti velika nesreča.

— **Prijet pustolovec.** Kakor smo že včeraj poročali, je prišla mestna policija nekega pustolovca, ki je ogoljufal pod pretvezo, da bode izposloval posojila, več strank za zupatne vsote. Navedenec preganja graško deželno sodišče in se piše Jožef Jung, je rojen l. 1871. v Gradcu in pristojen v Pečkerek na Ogrskem. Jung je videti jako inteligenten, in ima tako fin in prikupljiv nastop, da se je res lahko sodilo, da je pravi zastopnik posojevalnega zavoda na Dunaju. Sedaj so ga oddali tuk. deželnemu sodišču v preiskovalni zapor, a bode pozneje eskortovan v Gradec.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj sta se odpeljala z južnega kolodvora v Ameriko 2 Slovence, 3 Hrvate je pa izseljevalna komisija v New-Yorku radi očibola vrnila nazaj. 160 Hrvatov je šlo na Prusko, 96 v Bregenc, 78 pa na Jesenice. 29 Macedoncev je šlo v Hrušico, 5 pa na Prusko.

— **Izgubljen je zlat prstan,** vreden 16 K, zavitek s 4 K in torbico, v kateri je bil zlat naočnik, vreden 16 kron.

— **"Šramel"-kvartet** koncertuje danes zvečer v kavarni "Europa".

— **Jugoslovanske vesti.** Mestne volitve v Zagrebu. Hrvatski listi priobčujejo razglas vladnega komisarja dr. Amruša, s katerim se razpisujejo volitve v mestni občinski zastop na dan 15. in 17. t. m. Prvi razred voli 15. t. m., drugi 16. t. m. in tretji 17. t. m. Občinski zastop zagrebski šteje 50 odbornikov in sicer jih voli I. razred 16, II. razred 20, III. razred pa 14.

— **Volilna borba** se je pričela na vsi črti in ne preteče skoro dan, da bi se ne priredil kak volilni shod. Za zmago se bodo borile tri stranke: madjarini, Starčevićanci in neodvisni meščani.

— **Gavro Grünhut.** Na Dunaju je umrl 2. t. m. tiskar Gavro Grünhut, ki je v osemdesetih letih proteklega stoletja igral na Hrvatskem veliko vlogo kot navdušen pristaš hrvatske stranke prava in založnik hrvatskih listov in knjig. L. 1878. je jel v Sušaku izdajati glasilo hrv. stranke prava "Sloboda". L. 1880. je ustanovil v Zagrebu, kamor se je s svojo tiskarno preselil, ilustrirani beletistični list "Hrvatska Vile", ki znači nove epehe v hrvatski be-

letistični literaturi. Kasneje je ustanovil humoristični list "Bič", politični dnevnik "Hrvatsko" in jel izdajati biblioteko romanov. Grünhut se je odlikoval tudi na političnem polju in je največ pomagal k zmagi stranke prava v osemdesetih letih. L. 1888. se je preselil iz Zagreba na Dunaj, kjer je bival do svoje smrti. Grünhut je bil stare graničarske rodovine, ki se je z Nemškimi priselila na Hrvatsko in se tukaj pohrvatila.

— **Srbsko akademsko društvo "Pobratimstvo" v Belgradu.** Pri volitvah odbora tega društva, ki so bile te dni, so zmagali kandidati radikalnega kluba "Slovenski Jug" proti kandidatom radikalno-demokratskega in nacionalnega kluba. Novi odbor si je nadel nalogo, da čim najbolj okrepi bratstvo z Bolgari, Hrvati in Slovenci in svrhu svoječasne združitve vseh Jugoslovanov.

— **Srbsko narodno gledališče v Belgradu.** Kakor smo že javili v našem listu, sta vsled demonstracij v gledališču odstopila intendant D. Janković in dramaturg Milan Grol. Kasneje smo zabeležili vest, da bo imenovan za intendanta znani skrbški književnik S. Matavulj, za dramaturga pa urednik "Nove Iskre", Rista Odavić.

Kakor se nam sedaj poroča, ni bila ta vest resnična, ker ta dva gospoda baje sploh ne prideta v pošto. "Mali Zurnal" priporoča, da bi se intendantca ponudila bivšemu intendantu zagrebskega gledališča dr. St. pl. Miletiću, o katerem pravi list, da je "mož poln takta, vrlo naobražen, ugleden, z veliko avtoriteto, s katerim bi srbska umetnost vrlo mnogo pridobila." V drugi vesti bi prišel v pošto dr. Niko Gjorić, zdravnik v Sabou, ki je na glasu kot dober poznavalec dramske literature in si je tudi na književnem polju pridobil veleugledno mesto.

— **Zveza hrvatskih sokolskih društev** priredi ob priliki I. hrvatskega vsesokolskega zleta, ki se bo vršil v začetku septembra t. l. v Zagrebu, 14dnevno razstavo za telesno vzgojo ter pozivljamo slovenske tvrdke, da pri tej priliki razstavijo vse, kar se tiče Sokolstva ali vobče telesne vzgoje.

— **Slovinci v Ameriki.** — Ivan Gosar, znan iz Celja kot "akademski slikar" (vahtarica mu je rekla "akademischer Anstreicher") je delal zadnje čase v New Yorku pri tvrdki Bohne Brothers kot umetelni dekorater in bil obdolžen velike tatvine. Sodišče mu ni moglo tatvine dokazati, a Gosar toži sedaj tvrdko za odškodnino 25.000 dolarjev.

— **Nova Domovina**, klerikalno glasilo v Clevelandu, bi rada postala dnevnik. Neki šimnič navetuje uredništvu, naj "prime" znanega Fr. Košmerla, ki ima toliko milijonov, da bi pokupil vse slovenske časopise v Ameriki ter enkrat za vselej opomogel s pošteno plačo časopisom in sotrudnikom. Ni napačna ideja! — Zopet nov slovenski list v Ameriki. V Leadvillu začne izdajati duhovnik Perše časopis "Oglasnik". — Ropar. Slovenec Jernej Umek je v neki gostilni v Duluthu oropal dva pijana drvarja. Umka ima že policija v rokah. — Nagloma je umrl v Pittsburgu Ivan Krašovec, doma iz Božjakovega pri Metliki. Izbruhnila mu je kri. — V rudniku je zasulo v Baggaley Ivana Zoriča in Frana Bogolina ter ju usmrtilo. Oba sta bila doma iz Leskovca.

— **Svetovni artikel Jekelina!** Svoje cenjene bralce posebno opozarjamo na današnji inserat o nove, do sedaj neprekošeni snovi čistjenja.

* **Najnovejšje novice.** Nevesta španskega kralja, princezinja Ena Batenberška, je prestopila včeraj v San Sebastianu "slovesno" h katoliški veri. V srcu ostane seveda protestantinja.

— **General Trepov** je prišel v Berlin študirat državni zbor za novo rusko državno dumo.

— **Srbskega princa Arzena** je ruski car osebo povzdignil za polkovnika ter mu dovolil do smrti nositi tako rusko uniformo.

— **Vojvoda pod kuratelo.** Veliki knez Meklenburško-šverinski je dal svojega strica, 54letnega vojvodo Pavla Friderika in njegovo ženo, rojeno Windischgraetz pod kuratelo. Vojvoda je general kavalrije.

— **Grški kralj Juri** je prišel včeraj na Dunaj ter konferiral z grofom Goluchowskim.

— **Zastrupila se je** na Dunaju gledališčna elevinja gđ. Marija Skrabl.

sarja in vsled izdajstva nekaterih slovenskih volilcev propadla Nemškutarji so med drugimi tudi volili v odbor znanega župnika Govédiča.

Dunaj 8. marca. Poslanska zbornica nadaljuje danes razpravo o volilni reformi. Prvi je govoril in sicer v imenu krščanskih socijalcev ravnatelj dunajskega magistrata dr. Weiss kirchner. Govoril je skoro pol drugo uro. Izrekel se je za splošno in enako volilno pravico, zahteval pa tudi, naj se zakonito določi, da se mora vsak volilec udeležiti volitve. Proti volilni reformi je govoril načelnik poljskega kluba grof Dzieduszycki. Ugovarjal je volilni reformi iz državnopravnih in avtonomističnih razlogov ter zahteval, da naj se preuredi veljavna ustava. Aristokratski člani poljskega kluba so Dzieduszyckemu viharo pritrjevali. Govorila sta potem češka poslanca Kauftan in Koudela. Prihodnja seja bo jutri.

Dunaj 8. marca. Gautschevo ministrstvo je novič pokazalo svoje smrtno sovraštvo do slovenskega naroda. Prezidentom graškega nadsodišča na Gleispachovo mesto je imenovan dvorni svetnik v justičnem ministrstvu Pittreich, ki ne zna nobene slovenske besede. Pittreich je brat vojnega ministra.

Dunaj 8. marca. Danes je cesar zaprisegel goriskega kneza nadškof. dr. Sedeja Intervenal pri tem odja naučnega ministrstva Bienerth.

Dunaj 8. marca. Danes je bila princezinja Windischgraetz, unukinja cesarjeva, v sanatoriju Löw operirana na slepiču. Njeno stanje je nevarno.

Dunaj 8. marca. Danes so bili zaprisoženi novi ogrski ministri Paf, Toth in Hegedüs, potem je Fejervary poročal cesarju o položaju na Ogrskem.

Pariz 8. marca. "Journalu" se poroča iz Algecirasa, da je Angleška sklenila alijanco s Špansko.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. "Journalu" se poroča iz Algecirasa, da je Angleška sklenila alijanco s Špansko.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Pariz 8. marca. Prezident republike je sprejel demisijo ministrstva Rouvier. Padec tega ministrstva ni nikogar presenetil. Rouvier je padel, ker je proti duhovskemu puntu postopal preveč obzirno. Fallières ima že pripravljeno novo ministrstvo Rouvier ostane minister notranjih del. Ministrstvo Clémenceau je sedaj še nemogoče.

Surovo bast-svilo

od gl. 990 do gl. 4325 za blago za popolno obleko. Pošilja se poštne prosto in je oarinjeno na dom. Bogata izbira vzorcev obratoma pošte. **Tovarna za svilo Henneberg, Zürich.** 5 27 1

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
25 Dobiva se povsod. 1079

Umrli so v Ljubljani.

Dne 1. marca: Franc Verbič, umirovljeni sprevodnik, 43 let, Cegnarjeve ulice 8. jetika.
Dne 2. marca: Avgustin Sluga, kurilčev sin, 8. mes., Tržaška cesta 24, Entero catarrhus.

Dne 3. marca: Ivan Pečak, umir. strojevodja, 78 let, Zabjak 12, ostarelost. — Stanko Buh, posestnikov sin, 10 mes., Jenkove ulice 11, Bronchitis.

Dne 4. marca: Karolina Ranzinger, narednikova hči, 2 leti, Ambrožev trg 3, Mennigitis. — Katarina Sever, delavčeva žena, 41 let, Rimska cesta 5, jetika. — Ivan Košiček, sanitetni sluga, 55 let, Kopitarjeve ulice 4, Embolio art.

Dne 5. marca: Marija Žetina, strežnica, 61 let, pljučnica.

V deželni bolnici:
Dne 2. marca: Marija Rudolf, branjevka, 73 let, ostarelost. — Adam Huba, piskrovez, 45 let, pljučnica. — Fran Stermša, dninar, Epilepsia dem.

Dne 3. marca: Urša Pleško, delavka, 33 let, jetika.

V hiralnici:
Dne 5. marca: Marjana Noč, delavčeva vdova, 85 let, ostarelost.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 7. marca 1906.

Uradni kurzi dun. borze 7. marca 1906.	Denar	Blago
Nalobeni papirji.		
4 1/2% majska renta	99 85	100 05
4 1/2% srebrna renta	99 80	100 —
3% avstr. kronska renta	99 95	100 15
4% zлата	117 95	118 15
4% ogrska kronska renta	95 05	95 25
4% zлата	113 —	113 20
4% posojilo dež. Kranjske	99 50	101 65
4 1/2% posojilo mesta Split	100 65	101 —
4 1/2% Zadar	100 —	100 —
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100 45	101 40
4% češka dež. banka k. o.	100 —	100 10
4% avstr. ž. o.	100 15	100 25
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	100 25	101 25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106 40	107 40
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100 50	101 50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100 —	100 40
4 1/2% z. pisa. ogr. hip. ban.	100 —	100 50
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99 50	100 50
4 1/2% obl. češke ind. banke	100 50	101 50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	100 —
4% prior. dolenskih žel.	99 50	100 —
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	316 50	318 50
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 80	101 80
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/2	195 25	197 25
od l. 1864	287 25	289 25
tziske	157 40	159 40
zem. kred. I. emisije	289 —	299 —
II.	291 —	301 —
ogrške hip. banke	262 —	270 20
srbske a. frs. 100 —	100 —	107 50
turške	149 90	150 90
Basilika srečke		
Kreditne	473 —	482 —
Inomoške	78 —	84 —
Krakovske	91 —	99 —
Ljubljanske	59 —	65 —
Avstr. rdeč. križa	50 75	52 75
Ogr	32 —	34 —
Rudolfove	57 —	61 —
Salcburške	71 —	77 —
Dunajske kom.	538 —	538 —
Debnice.		
južne železnice	125 50	126 50
državne železnice	674 50	675 50
Avstr.-ogrške bančne dein.	1636 50	1642 50
Avstr. kreditne banke	670 —	670 —

Prirodna bilinska slatina

odlična zastopnica alkalskih natronskih vrelecev.

V 10.000 delih vode 33.1951 delov ogljikovokislega natrona, 38.7660 delov proste in polvezane ogljikove kisline, odnekaj preizkušen zdravilni vrelc za bolezni v ledvicah, v mehurju, v želodcu, za protin, bronhialni katar, hemoroide, diabetes, skalnične in črevesne obolenosti itd.

Dobiva se po vseh boljših hotelih in restavracijah.

Kot dietetska namizna pijača neprecenljive vrednosti, pospeši prebavo brez zoprne prikazni napenjanja, kakršno povzročajo z ogljikovo kislino umetno prenašene namizne vode.

Zaloge po trgovinah z rudninskimi vodami, tudi po lekarnah in drogerijah.

Ravnateljstvo slatine v Bilinu (na Češkem).

Meščanska korporacija v Kamniku

proda letos spomladi

866-1

3000 lepih 3-4 letnih hrastovih in
10.000 lepih 3 letnih borovih sadik.

Istotam se sprejme takoj gozdni praktikant brez plače.

Sprejemem takoj

8 mizararskih pomočnikov.

Ponudbe na Franc Civha, mizar
Trebne, Dolenjsko. 859-1

Za vodstvo

trgovine s kolonialnim blagom se išče za takoj sprejma, trgovsko izobražena oseba, zmožna nemške in hrvaščine in ki more položiti kavčijo. Nefektura se samo na prvo moč s prima-referencami. Natančne ponudbe v obeh jezikih s prepisi izpričeval in fotografijo pod „H. D. 53978“ na anončno ekspedico M. Dukes Nachf. na Dunaju. 864

Kadar pridete v Ljubljano

si oglejte na
Pogačarjevem (sednem) trgu
v veliki mestni hiši zavea manufakturne trgovine „pri Škodu“

Panorama

(mednarodno). 448-6

Tu si lahko ogledate vsak dan 50 umetno izdelanih slik za jako nizko vstopnino.

Vsak teden druge slike!!

Vse slike se vam pokažejo popolnoma kakor v naravi.

Najcenejše potovanje po vsem svetu!

Pravkar izšlo:

Vojnjak Begumil

Na razsvitu

Ruske študije.

Ta zanimiva knjiga je pisana objektivno, brez onega neutemeljenega slovanskega navdušenja, pa seveda tudi brez sovražne zagrizenosti. Saj jo je napisal Slovenec, Slovan. Omisli in preudari! Nisi bi si jo vsak izobražen Slovenec, da si razbistri svoje predstave in nazore o Rusiji in ruskem narodu. Marsikaj, kar se sedaj godi na Ruskem, mu postane jasno. Nesrečna vojna z Japonci, krvavi domači nemiri, sijajni neuspeh revolucije: za vse to moramo iskati in najti pravih vzrokov čim dalje in čim več. 54-24

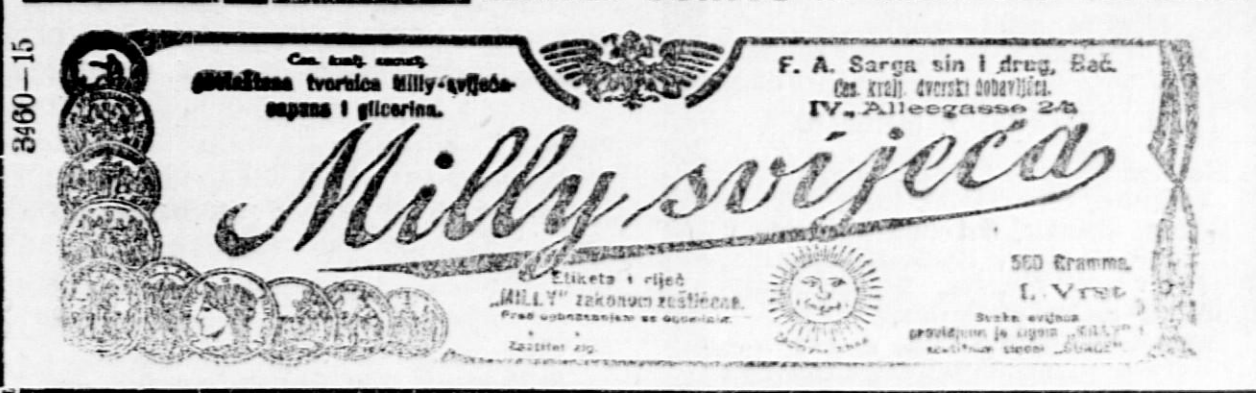
Ukusne opremljena knjiga z izvorno risbo na ovojnem listu je izšla v založbi

L. Schwenknerja

v Ljubljani

Cena: broš. 4 K, eleg. vez. 5 K 50 h, po pošti 50 h več.

Pozor pred ponaredbami! Zdolaj stoječa etiketa, beseda Milly in pa znamka solnce so oblastveno varovane.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga na Trbiž**. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Ljubno, Selztal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, (v „Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.). — **Proga v Novo mesto in Kočevje**. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga na Trbiž**. Ob 3. uri 23 m. jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Trst direkt. voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Aussee, Ljubno, Celovec, Mali Glödnitz, Beljak. Ob 7. uri 12 m. jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prage direktni voz I. in II. razreda), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen Budejovice, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Malega Glödnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glödnitza, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovic, Plzena Marijinih vanev, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja**. Osebni vlaki. Ob 8. uri 44 m. jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. V **Kamnik**. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. pop., ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. Iz **Kamnika**. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Velika eksportna
tvrška.

Ljubljana
Dunajska cesta 12.

Franc Keber

urar in trgovec z zlatino in srebrnino
priporoča slav. občinstvu svojo veliko zalogo ur, verižic, prstanov itd.
po najnižjih cenah.

št. 109. Srebrna cilindar remontoarska ura na kamnih tekoča gld. 3-75.
št. 137. Srebrna remontoarska na sidro s tremi močnimi pokrovi gld. 5-90.
št. 155. Srebrna cilindar remont. ženska ura z močnim kolešjem gld. 4-50.

Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ga pošljem brezplačno.

? Jekelinus?

je naj-
je naj-
je zdaj
boljša
cenejša
edino

pametna snov za
suho snaženje

v sedanjosti!!

Ne samo za vse kovine, ampak tudi za pohištvo iz lesa in usnja, oljnate slike, igralne karte, marmornate plošče itd. itd.

Zahtevajte povsod za 12 vinarjev le Jekelinus.

Osnovna prodaja: JOSIP ZUG, Dunaj, II 3, Ob. Donaustrasse 101.

Zaloge v Ljubljani: Henrik Kenda, I. Korencan, Anton Krisper, Vaso Petričič in Viktor Schiffer.

Minka, enkrat za vselej ti danes povem.

Ako hočeš ostati, sliši, kar zapovem:

Kupuj testenine, ki meni diše,

A to so ljubljanske, zapomni si že!

Beci trgovcu, naj ti drugih ne vsiljuje,

On dal ti bo, kar se v Ljubljani izdeluje.

No, če ne bi imel ljubljanske blago,

Izrazi mu željo — preskrbel ga bo.

Gospodinja.

513-5

Od srede 7. marca do 25. marca

se bode ostalo manu-
fakturno in modno

blago tvrške **A. Primožič, Resljeva cesta št. 3** prodajalo na drobno za vsako sprejemljivo ceno. Osobito je še mnogo blaga

za damske in moške obleke, plaatinna, preprone, bluže in damski pomladanski paletoti. Dalje tudi velika množina ostankov. Prodajalna bo vsled pripravljanja za znižanje cen za to zadnjo prodajo 5. in 6. marca zaprta. - - - Prodajalna se takoj odda in je na razpolago že s 25. marcem t. l.